

ikke paalagt, da Tab ikke var oplyst at være lidt, og der ikke fandtes tilstrækkelig Føje til at paalægge ham at betale Erstatning i Henhold til Straffelovens § 303.

6. Hof- og Stadsretsdøm af 15. Juni 1903, jfr. U. f. R. 1903, A. Side 560.

Vognmand Ove Haugsted mod Fællesrepræsentationen for de københavnske Vognmandsforeninger.

I Juni 1901 udsendte nævnte Fællesrepræsentation til Vognmænd i København og andre en trykt Rundskrivelse: „Paa givne Foranledning forlanger Fællesrepræsentationen, at ingen Vognmand maa have nogen Forbindelse med Vognmand Ove Haugsted, da vi anser det for stridende mod Vognmændenes Interesser, fordi Haugsted ikke er Medlem af nogen Vognmandsforening.“

Ved Skrivelse af 30. November og 19. December 1901 hed det yderligere: „at enhver, der ikke afbrød sin Forretningsforbindelse med de paa saadan Maade af indstævnte udpegede Mænd, udsatte sig for selv at afskæres fra sine Forretningsforbindelser blandt de organiserede Vognmænd. . . .“

Ved Dommen udtaltes, at: „den ommeldte Henvendelse, navnlig efter den Maade, den ifølge indstævntes Skrivelse af 30. November og 19. December 1901 søgtes gennemført“, maatte anses for et retsstridigt Indgreb i Citantens Erhvervsliv, i hvilken Henseende det maatte være uden Betydning, om Henvendelsen maatte være stemmende med Foreningens Love. Da det maatte antages, at der herved var paaført Citanten Tab . . . blev der tillagt Erstatning efter Rettens Skøn.“

7. Hof- og Stadsretsdøm af 2. Maj 1904, U. f. R. 1904, A. Side 522.

Bagermester I. A. Harder mod Vognmalmestereforeningen for København og Omegn.

Ved Dommen udtaltes, at en Haandværkerforening havde handlet retsstridigt, derved at den paa en Liste over „usolide Betalere“, hvilken var blevet trykt og omdelt til Medlemmerne af Foreningen og nogle andre Foreninger, samt ophængt i deres Værksteder, havde opført en Mand, der vel havde undladt at betale en ham oftere til Betaling forevist Regning for udført Haandværksarbejde, men som efter sin Forklaring kun havde undladt at betale Regningen, fordi han først skulde have dens Rigtighed attesteret af den, der havde bestilt det paagældende Arbejde.

Haandværkerforeningen, som havde foranlediget Manden slettet af Listen, efter at han for Sagens Anlæg havde betalt Regningen, frifandtes dog under den til Udredelse af Erstatning anlagte Sag, da han ikke havde gjort det antageligt, at han havde lidt noget Tab.

8. Hof- og Stadsretsdøm af 23. April 1906, U. f. R. 1906, A. Side 685.

Urtekræmmer C. P. Fairholt mod Central-Ølhandlerforeningen af 1900 og Forhandlerforeningen af Ny Carlsberg autoriserede Aftappere.

To Ølhandlerforeninger havde tilstillet sine Medlemmer — der efter Lovene var pligtige til at overholde de af Generalforsamlingen fastsatte, af De forenede Bryggeriers Bestyrelse approberede Videreforhandlere- og Detailpriser og til at drage Omsorg for, at de Mellemlhandlere, til hvilke de leverede, overholdt de fastsatte Minimal-Detailpriser, og til ikke at fortsætte med Levering til den Forhandler, der gjorde sig skyldig i Salg under de bestemte Priser (De forenede Bryggerier havde indvilget i sammen med Ølhandlerne ikke at levere til nogle Urtekræmmere, saa længe de ikke vilde overholde de fastsatte Priser) — et Cirkulære, hvori det paalagdes Medlemmerne ikke at sælge Øl til en navngiven Mand (A), som solgte Øl til Underpris.

Ved Dommen blev antaget: at en Meddelelse som den heromhandlede til vedkommende Foreningers Medlemmer ikke var retsstridig.

9. Landsøver- samt Hof- og Stadsretsdøm af 8. April 1907, jfr. U. f. R. 1907, A. Side 884.

Firmaet C. Jensen og Co. mod Grosserer E. Brandt.

Fællesforeningen af danske Trælastforeninger havde til sine Medlemmer udstedt et Cirkulære, hvori disse anmodedes om at afholde sig fra Forretningsforbindelse med et navngiven Firma, fordi dette, der handlede med Trælast, men ikke var Medlem af nogen